

Stan Evers - Evangelical Times, květen 2003

Jedno kousnutí z ovoce ze stromu v zahradě vypadalo poměrně neškodně. Alespoň podle Evy. Jedno kousnutí ale změnilo dokonalý svět v chaos. Jedno kousnutí rozpoutalo nemoc hříchu, která brzy vedla k první vraždě.

Od doby Kaina a Ábela má každé narozené dítě sklon k hříchu. Stejně jako Adam a Eva si všichni záměrně vybíráme, že Boha nebudeme poslouchat.

Jedno kousnutí z ovoce ze stromu v zahradě vypadalo poměrně neškodně. Alespoň podle Evy. Jedno kousnutí ale změnilo dokonalý svět v chaos. Jedno kousnutí rozpoutalo nemoc hříchu, která brzy vedla k první vraždě.

Od doby Kaina a Ábela má každé narozené dítě sklon k hříchu. Stejně jako Adam a Eva si všichni záměrně vybíráme, že Boha nebudeme poslouchat.

Proč se Bůh tolik zabýval jedním kouskem ovoce ze stromu? Jeho zákaz, „nejezte ze stromu“, byl zkouškou lásky a poslušnosti. Milovali Adam a Eva Boha natolik, aby uposlechli jeho nařízení?

On jim dal zahradu plnou stromů, ze kterých mohli jíst, takže toho nežádal tolik, když jim řekl, aby nejedli ovoce z jednoho stromu. Mimoto bylo jednoduché toto jasné nařízení uposlechnout.

Volba

Překvapilo Boha Evino kousnutí do ovoce z toho stromu? Vůbec ne! Vševědoucí a vševidoucí Bůh věděl, jak Adam a Eva naloží s jeho zákonem.

Bůh je samozřejmě mohl naprogramovat jako roboty, kteří by se vždy podřídili jeho vůli. Raději si ale vybral dát jim naprosto svobodnou vůli tak, aby si mohli vybrat, zda poslechnou nebo ne.

Ještě předtím než Adam a Eva zhřešili, měl Bůh už naplánovanou nápravu – jeho vlastní syn, Pán Ježíš Kristus, zemře na kříži namísto kajících se hříšníků. Vezme na sebe trest, který by si

bývali zasloužili.

Bůh svůj plán oznámil, když v edenské zahradě vynášel rozsudek nad děblem ve formě hada. První Boží slib čteme v Genesis 3,15: „Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrť hlavu a ty jemu rozdrťš patu.“

První Boží slib byl také prvním vyhlášením evangelia.

Spor

Slova „mezi tebe (hada) a ženu položím nepřátelství“ mohou vysvětlit, proč se někteří lidé bojí hadů! Tato nenávisť mezi lidmi a hady je ovšem obrazem mnohem zlověstnějšího nepřátelství – je obrazem duchovního sporu mezi Bohem a Satanem, který přišel v podobě hada do zahrady v Edenu.

I my jsme součástí tohoto sporu. Bojujeme buď na straně Boha nebo bojujeme proti němu. Satan má své potomky, kteří mu slouží, a kteří se staví proti potomkům ženy, proti Ježíši Kristu a jeho následovníkům.

V Galatským 3,16 apoštol Pavel identifikuje potomka ženy jako Pána Ježíše Krista. „Slib byl dán Abrahamovi a jeho potomku; nemluví se o potomcích, nýbrž o potomku: je jím Kristus.“

Kristus přišel na zem narozením z panny, aby porazil Satana, a aby vytrhl vyvolené z moci děbla.

Philip Eveson ve svém welwynském komentáři ke knize Genesis (Welwyn Commentary: The Book of Origins) napsal následující komentář ke slovům „položím nepřátelství“: „Ten Zlý se možná domníval, že vyhrál lehce. Zajal naše první rodiče a spolu s nimi i jejich potomky.“

„Ale Bůh zasahuje... Tato nenávist je inspirována Bohem. Bůh je do této bitvy zapojen. Kromě toho, Božím plánem je vítězství, kdy lidé budou na Boží straně bojovat proti tomu Zlému.“

Dobyť

Druhá část Genesis 3,15, „ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu“, vyobrazuje muže, který šlape na hlavu hada a přitom je jím kousnut do paty. Rozdrcení hlavy je smrtelné zranění, pohmoždění paty ale ne.

Tento verš ukazuje na bitvu mezi Satanem a Kristem, která byla svedena při Ježíšově smrti na kříži. Kristus byl zraněn, aby zničil Satana.

O tomto konfliktu čteme na několika místech v Bibli. Příkladem je Koloským 2,15: „Tak odzbrojil a veřejně odhalil každou mocnost i sílu a slavil nad nimi vítězství.“

A dále: „Protože sourozence spojuje krev a tělo, i on se stal jedním z nich, aby svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž d'ábla, a aby tak vysvobodil ty, kdo byli strachem před smrtí drženi po celý život v otroctví.“ (Židům 2,14-15)

Na konci světa Bůh Kristu podmaní „všechny nepřátele pod jeho nohy“ (1. Korintským 15:25) A navíc, věřící také uvidí Satana sraženého pod svoje nohy. „Bůh pokoje srazí Satana pod vaše nohy.“ (Římanům 16,20)

Do té doby se můžeme Satanovi vzepřít a vidět ho, jak od nás utíká (Jakubův 4,7).

Kontrola

Satan byl donucen vyslechnout Boží vyhlášení své porážky v Edenu. Bůh, ne d'ábel, měl všechno pod svojí kontrolou. To Jemu vycházely plány, i když se d'áblu podařilo svést Adama a Evu.

E.J.Young napsal: „Jak divné, že pokušitel musí od Boha vyslechnout rozsudek! Kde jsou teď jeho síla a moudrost? Kde je jeho smělost, která ho vedla ke vzpouře proti Tvůrci všeho, co je?“

„Neřekl ani slovo, protože byl v přítomnosti spravedlivého Soudce celé země. Satan vyslechl pronesení kletby... Je tu.. ten Jediný, který ho může umlčet a donutit ho poslouchat, Bůh sám...“

Bůh, který umlčel Satana, ho jednou spolu s padlými anděly – a také s Kristovými odpůrci – uvrhne „do jezera, kde hoří síra“, kde budou „trýzněni dnem i nocí na věky věků“. (Zjeven 20,7-10)

Na druhé straně ti, kteří slouží Pánu Ježíši Kristu, potomci ženy, budou navěky žít v nebi. Peklo je cílem cesty Satanovy rodiny ; nebe je konečným domovem rodiny Kristovy.

Přikrytí

Evangelium bylo v Edenu vyhlášeno nejen skrze slib zaznamenaný v Genesis 3,15. Bylo také vyjádřeno Adamovým a Eviným ošacením ze zvířecí kůže, které jim Bůh milosrdně poskytl (3,21). Namísto prvních dvou hříšníků zemřelo zvíře.

Je možné, že oni sami Bohu obětovali toto nevinné zvíře. Ať tak či onak, život a Kristova zástupná smrt, smrt Beránka Božího, nám utkaly šat spravedlnosti, aby přikryl všechny naše hříchy.

Milostivý Bůh Adamovi a Evě dovolil žít, i když jim znemožnil přístup do zahrady v Edenu. Nyní ale Kristus zemřel a vstal z mrtvých – to proto, aby věřícím otevřel dveře nebeského ráje.

přeložila Blažena Nechybová ml.